

изх. №

PAYNETICS

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ № 1

ПОЛУЧЕНО НА

ДО

Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-Н ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И
ОБЩЕСТВЕН РЕД

СТАНОВИЩЕ

От „Пейнетикс“ АД – дружество за електронни пари, с ЕИК 131574695, с адрес: гр. София, бул. „ Джеймс Баучер“ № 76А, ет. Партер, представлявано от изпълнителния директор Антонина Иванова Мартинова

Относно: Проект на Закон за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП),

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЦВЕТАНОВ,

Във връзка с внесения за разглеждане в Народното събрание проект на Закон за мерките срещу изпиране на пари със сигнатура 702-01-14 от 22/08/2017 г., бихме желали да привлечем вниманието Ви към някои текстове на проекта, които се нуждаят от промяна, с цел отстраняване на недостатъци и непълноти на предложената законова уредба, и намаляването на необосновани разходи и административна тежест на задължените субекти, без да се засяга ефективността на мерките в областта на противодействието срещу изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Проектът за нов ЗМИП цели транспонирането на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията, ОВ L 141/73 от 5.6.2015. (по-нататък „Директива 2015/849/ЕС“ или „Директивата“).

Paynetics AD

76A James Bouchier,

Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital

www.paynetics.digital

+359 2 806 56 15

Както е посочено в съображение №2 към Преамбюла на Директивата: „ следва да се постигне баланс между целта да се защити обществото от престъпления и да се съхранят стабилността и целостта на финансовата система на Съюза, от една страна, и нуждата, от друга страна, да се създаде регулаторна среда, която да позволява на дружествата да развиват стопанската си дейност, без да понесат прекомерни разходи за постигане на съответствие”.

В този аспект, националното законодателство на Република България следва да осигури правилния баланс между борбата с изпирането на пари / финансирането на тероризма, от една страна и от друга, спазването на останалите основополагащи принципи, върху които се гради общностното право.

Един от основополагащите принципи на общностното право е този, свързан с установяването на единен вътрешен пазар, функциониращ при условията на свободна конкуренция. Член 119 от ДФЕС изисква, с оглед на целите посочени в член 3 от Договора за Европейския съюз, дейността на държавите-членки и на Съюза, при условията, предвидени в Договорите, да включва въвеждането на икономическа политика, която се основава на тясно координиране на икономическите политики на държавите-членки, на вътрешния пазар и на определянето на общи цели, и се осъществява в съответствие с принципа за отворена пазарна икономика и свободна конкуренция.

Въвеждането на неоправдано по-тежки изисквания за икономическите субекти на определена държава-членка по същество бламира постигането на посочените по-горе принципи и на идеята за функциониращ при условията на свободна конкуренция вътрешен пазар в рамките на Общността.

Изготвеният законопроект в някои свои части *не осигурява изискуемата ясна и адекватна уредба на регулираната материя, а в други налага по-тежки и неоправдани от гледна точка на преследваните цели изисквания към задължените лица*. Посочените слабости следва да бъдат преодолени, доколкото в противен случай биха възникнали значителни затруднения в практиката, правна несигурност и поставянето на местните икономически субекти в неравноправно положение спрямо тези от останалите държави членки.

Новата правна уредба в областта на превенцията срещу изпирането на пари и финансиране на тероризма не следва да засяга конкурентоспособността на българските икономически субекти и и възможността им да оперират при недискриминационни условия, еквивалентни с тези, при които действат търговските дружества от други държави членки на Европейския съюз. Действително, член 5 от Директива 2015/849/ЕС предоставя възможност на държавите членки да приемат или да запазят в сила по-строги разпоредби в областта, обхваната от тази директива, за да предотвратят изпирането на пари и финансирането на тероризма, но тази възможност, както е посочено в същата разпоредба, следва да се упражнява в рамките на правото на Съюза, респективно, **без да засяга**

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

спазването на основните принципи, установени в това право и без това да води до накърняване на принципа на свободна конкуренция.

Обществената необходимост от осигуряване на законодателна рамка в областта на превенцията срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, изисква ясна, недвусмислена, адекватна и ефективна уредба, която не само да кореспондира на уредбата на Директива 2015/849/ЕС, но и на принципите и целите, установени и в други актове на правото на ЕС.

В тази насока, по наше мнение следните текстове от законопроекта се нуждаят от прецизиране и допълнително обсъждане:

1. Чл. 10, т. 3 на ЗМИП.

В противоречие с член 13, т.1, буква в) на Директива 2015/849/ЕС, изискваща „оценяване и когато е приложимо получаване на информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения”, текстът на чл. 10 т. 3 от законопроекта предвижда: „събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента в предвидените в закона случаи”.

Според цитираната редакция на член 10, т.3 от ЗМИП събирането на информация е задължително и безусловно, независимо от оценката относно **целта и планираното естество** на деловите взаимоотношения.

Както е видно от текста на член 13, т.1, буква в) на Директива 2015/849/ЕС, логиката на Директивата е друга – тя изисква оценка и едва на базата на тази оценка, получаването на необходимата информация за **целта и планираното естество** на деловите взаимоотношения. Този подход е израз на концепцията, изложена в съображение 22 на Директивата, че: „*Рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризма не е един и същ във всеки конкретен случай. В съответствие с това следва да се използва комплексен подход, основан на риска*”.

При следването на възприетия от Директивата рисков базиран подход и при оценка на риска, свързан с определени делови взаимоотношения, респ. на определени продукти, събирането на информация във всеки един случай би могло не само да не е оправдано и необходимо, но и може да осуети възможността на задължените субекти да изпълняват ефективно останалите свои задължения по закона, а и да ги натовари с неоправдани разходи и административна тежест.

Строго формалистичният и консервативен подход в никакъв случай не означава по-висока степен на превенция срещу изпирането на пари и финансиране на тероризма. Придържането към подобен подход би донесло повече негативи, отколкото ползи.

Законопроектът трябва да отрази точно правилото по член 13, т.1, буква в) на Директива 2015/849/ЕС и да не въвежда общо и приложимо във всеки един случай задължение за събиране на информация, без оглед на уместността и конкретната ситуация.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

В чл.10, ал.1, т.3 да се промени така:

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

„3. оценка на целта и характера на деловите отношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента и при необходимост, събиране на информация”

2. Чл. 24 на ЗМИП

Чл.12 от Директива 2015/849 изрично освобождава задължените лица, чрез дерогация на член 13, т.1, б.”а”, „б” и „в” на Директивата, да прилагат мерките, свързани с идентифициране на клиента и действителния му собственик, проверката на тази идентификация и оценяване и когато е приложимо получаване на информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения, при някои видове нискорискови продукти, представляващи електронни пари.

Едно от предвидените в Директивата обстоятелства, сочещо нисък риск и съответно, представляващо условие за дерогация на задължението за прилагане на горните мерки, е максималната електронно съхранявана сума да не надхвърля 250 EUR.

В тази връзка, в съображение 7 към Преамбюла на Директивата изрично се сочи: „Използването на продукти, представляващи електронни пари, все повече се счита за заместител на банковите сметки, което наред с мерките, установени в Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾, обосновава необходимостта тези продукти да бъдат обект на задълженията, свързани с борбата с изпирателството на пари и финансирането на тероризма. Въпреки това, при някои доказани нискорискови обстоятелства и при строги условия за намаляване на риска, на държавите членки следва да бъде позволено да се освобождават продуктите, представляващи електронни пари, от определени мерки за комплексна проверка на клиента, като например идентификация и проверка на клиента и на действителния собственик, но не и от наблюдение на сделки или делови отношения”.

Законопроектът обаче, предлага уредба, която се отклонява и е по-рестриктивна от тази на Директивата.

В член 12 на Директивата се предвижда праг от **250 евро**, под който е допустимо да не се прилагат мерките за комплексна проверка по член 13, т.1, б.”а”, „б” и „в” на Директивата (ако са изпълнени и останалите условия на Директивата), докато в член 24 на проекта минималният праг на съхраняваната електронно сума е **150 евро**.

В допълнение, проектът не освобождава задължените субекти от прилагане на мерките по член 10, т.1-3, съответстващи на член 13, т.1, б.”а”, „б” и „в” на Директивата, а допуска възможност задължените субекти да не прилагат **всички** мерки по член 10, т.1-3, респ. задължените лица трябва да приложат поне една от тези мерки.

Считаме подобно разрешение за неприемливо, тъй като противоречи на европейското законодателство и е подчертано дискриминационно и ограничително по отношение на дейността на издателите на електронни пари, лицензирани в Република България – банки и дружества за електронни пари. То не кореспондира на целите, посочени в §4 и §14 от Преамбюла

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

на Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО, свързани с премахване на бариерите за навлизане на пазара, улесняване предприемането и упражняването на дейността по издаване на електронни пари, равнопоставеност на всички доставчици на платежни услуги и осигуряване на лоялна конкуренция между по-широк кръг от институции в полза на държателите на електронни пари.

Ако член 24 на проекта остане в посочения вид, българските издатели на електронни пари ще бъдат поставени в по-неблагоприятно пазарно положение спрямо останалите издатели на електронни пари, установени в Европа, без хипотезата на инструменти на ниска стойност с лимит до 250 евро, да има висок риск от пране на пари.

На българския пазар не се издават електронни пари, които да са по-специфични или по-рискови в сравнение със същите продукти, които се предлагат от издателите на електронни пари в държавите членки, за да е обосновано в Република България да се въвежда по-нисък праг от 150 евро, в сравнение с този, действащ в останалите държави членки – в размер на 250 евро.

Българските издатели на електронни пари желаят да се конкурират с европейските банки и дружества за електронни пари. Някое от задължените лица в останалите държави членки няма да бъде задължено да прилага всички мерки за комплексна проверка в хипотези на инструменти, при които електронно съхраняваната сума е в интервала от 150 евро до 250 евро, докато българските издатели на електронни пари в същата хипотези ще бъдат задължени да събират информация за клиента, за неговия действителен собственик, да правят проверка на тази информация и изобщо да налагат към клиентите си много по-тежки изисквания в сравнение с тези, които се налагат от останалите издатели на електронни пари в Европа.

При отчитане на обстоятелството, че платежните инструменти, при които електронно съхраняваната сума е до 250 евро, са едни от най-разпространените на пазара, таргетиращ малки клиенти, които често се нуждаят от финансово приобщаване, подобна рестрикция е неадекватна и поставя българските издатели на електронни пари в особено неблагоприятна позиция.

Практически, без правно основание и без никакви аргументи, обосноваващи по-висок риск конкретно за българските продукти, представляващи електронни пари, в предвидените от член 12 на Директивата хипотези, българският законодател ще постави в по-неизгодно положение българските издатели на електронни пари спрямо конкурентите им в Европа. Следва да се отчете и обстоятелството, че подобни продукти са характерни за пазара на *дигитално предоставяне на финансови услуги*, където физическото местоположение на доставчика на услугата е без значение, конкуренцията между доставчиците на финансовите услуги в рамките на Общността е пряка и непосредствена.

Подобно ограничение ще осуети способността на местните дружества за електронни пари и кредитни институции да въведат иновативни финансови услуги и ще затвърди нежеланата за

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

Република България репутация на държава с по-ниска степен на развитост на финансовите услуги, спрямо тези, предлагани в останалите държави членки, без това ограничение да води до по-високи резултати в областта на мерките срещу изпирането на пари и финансиране на тероризъм.

В действителност **предплатени продукти, представляващи електронни пари подпомагат борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма**. Противозаконните дейности обикновено се финансират с пари в брой, а не чрез електронни плащания – в този смисъл е съображение 6 към Преамбюла на Директивата: „Плащанията в брой на големи суми се характеризират с висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма”.

Намаляването на плащанията в брой и преминаването към електронни плащания би трябвало да бъде водеща мярка в борбата с финансирането на тероризма и изпирането на пари и в Република България.

По тази причина, рестриктивният подход на проекта към подобни продукти не е от полза за ефективността на борбата с изпирането на пари.

Член. 24, ал.1, т.1 и т.2 от Законопроекта следва да се измени и в разпоредбата да се предвиди същия лимит на максимално съхраняваната сума, какъвто е според Директивата, а в член 24, ал.2 от проекта да се уреди, че във от случаите по ал.1, издателите на електронни пари могат да не прилагат мерките по член 10, т.1-3.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

1. В чл.24, ал.1, т.1 и в т.2 думите „150 евро” да се заменят с думите „250 евро”.

2. В член 24, ал.1, т.5 думите „50 евро” да се заменят с думите „100 евро”.

3. Чл. 53, ал.8 на ЗМИП

Според редакцията на член 57, ал. 8 от проекта, алинея 7 не се прилага при идентифицирането на физически лица, които имат право да се разпореждат със средствата, използвани в рамките на деловите взаимоотношения, или които са предмет на случайна сделка или операция.

Нормата е неясна и с неуточнено регулативно съдържание.

Ал.7 на член 53 регулира случаите на идентификация без присъствието на клиента. Напълно неясно е в какви хипотези би се приложила ал.8 и при това положение, в практиката биха възникнали не само съществени затруднения, но и се създава опасност от бламиране на правилото по чл.57, ал.7, което има важно значение в хипотезата на предоставяне на финансови услуги от разстояние.

От една страна, ако клиентът е физическо лице, то по правило този клиент има право да се разпорежда със средствата, използвани в рамките на деловите взаимоотношения, или които са предмет на случайна сделка или операция и в този смисъл, след прилагане на ал.8, уредбата на ал.7 се обезсмисля.

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

От друга страна, в хипотеза на клиент – юридическо лице нормата би обхващала на практика всички представители на клиенти-юридически лица и отново след прилагане на ал.8, уредбата на ал.7 се обезсмисля.

В същото време, ал.8 не урежда начин за идентификация в случаите, когато се сключва сделка без присъствието на клиент-юридическо лице, ако са налице предвидените в нормата обстоятелства.

При така предложеното разрешение, би останал огромен нормативен вакуум по отношение на сделките, сключвани от разстояние в ситуация, когато дигитализацията на финансовите пазари е без алтернатива и не само не бива да се създават неоправдани пречки, но и българският законодател следва да насърчава местните финансови институции в посочената област.

Европейското законодателство в редица свои актове насърчава предоставянето на финансови услуги от разстояние и подкрепя създаването на иновативен и високотехнологичен финансов пазар. В този смисъл са:

- **Директива 2000/31/ЕО** на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар, която обхваща онлайн услугите, в това число продажби на финансови услуги.

- **Регламент (ЕС) № 910/2014** относно електронната идентификация и удостоверителните услуги, който приравнява електронния документ на хартиения такъв и изрично указва, че електронният документооборот не следва да бъде дискриминиран за сметка на конвенционалния хартиен.

- **Директива 2002/65/ЕО** на Европейския парламент и Съвета за продажба от разстояние на финансови услуги, където се указва, че държавите членки следва да се стремят да осигурят достъп, без дискриминация до най-широкия възможен набор от финансови услуги, предлагани в Общността, така че да могат да избират тези, които са най-подходящи за техните нужди

- **Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета** от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (текст от значение за ЕИП).

- **Документ на Европейската Комисия от 2017 г.** с насоки за развитие на по-конкурентни онлайн базирани финансови услуги и стимулиране на иновативен Европейски финансов сектор, където като основна цел на документа е посоченото намаляването на оперативните разходи и увеличаване на ефикасността на индустрията.

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

Предвиденото в текста на чл. 53, ал.8 ЗМИП неясно изискване към компаниите, предоставящи финансови услуги от разстояние да не ползват процедурата по член 53, ал.7, категорично осуетява постигането на горните цели и е от характер да направи услугите по-скъпи и значително по-неудобни от тези, свързани с физическото присъствие на лицето.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

В чл. 53, ал.8 да отпадне

4. Член 55, ал.2, изречение второ от ЗМИП

С изречение второ на член 55, ал.2 от проекта се предоставя делегация с правилника за прилагане на закона да се определят допълнителни мерки за удостоверяване на истинността на идентификационните данни на клиента. Така общо формулирана, подобна делегация е неприемлива и създава предпоставки чрез Правилника да се разширят неоправдано изискванията за проверка на събраните идентификационни данни при сделки, сключвани чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис.

В ал.1 на член 55 на закона са предвидени осем способа за проверка на събраните идентификационни данни, като задължените по закона лица са длъжни да прилагат поне един от тези способы. В първото изречение на ал.2 на член 55 се урежда, че в хипотезата на операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, в отклонение от ал.1, **трябва да бъдат приложени поне два способа**. Възможността чрез Правилника да се уредят допълнителни мерки, в отклонение на правилото по ал.1, без да е ясно от какъв характер биха могли да бъдат тези мерки и в какви случаи на подзаконово ниво е допустимо да се въвеждат допълнителни изисквания, създава опасност българската уредба по отношение на проверката на идентификационните данни при операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис да стане толкова рестриктивна и ограничителна, че на практика да осуети сключването на подобни сделки.

В тази връзка, изложените в пункт пети съображения са изцяло релевантни.

Създаването на необосновано рестриктивен режим по отношение на сделките чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис и даването на неограничена възможност на подзаконово ниво да се въвеждат допълнителни мерки, не само биха породили **значителни практически затруднения, но и могат да доведат до невъзможност за сключване на финансови услуги от разстояние от страна на българските кредитни и финансови институции.**

Подобен подход е неоправдан от гледна точка на целите на регулираната материя.

С поставянето на доставчиците на финансови услуги от разстояние със седалище и място на стопанска дейност в Република България в по-неизгодно положение и правен режим, в сравнение с доставчиците на същите услуги в другите страни членки на ЕС и ЕИП, се нарушават основните принципи на свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги в границите на ЕС,

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

предвидени в Договора за функционирането на ЕС (виж. чл. 26, чл. 49-55, чл. 56-62 от ДФЕС) и утвърдени от съдебната практика на Съда на ЕС.

Ако остане възможността за неограничено допълване чрез Правилника на мерките, които следва да се прилагат за проверка на идентификационните данни, в утежнено положение ще се намират не само задължените по закона лица, но и всички местни лица, тъй като те трябва да отговарят на увеличени и по-рестриктивни изисквания в сравнение с изискванията, действащи в другите държави членки. Подобен ефект следва да бъде избегнат, за да се осигури законодателство в Република България, което е в съответствие с цели на политиката, преследвани от Съюза.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

В чл.55, ал.2, изр.второ да отпадне.

5.Чл. 56, ал. 1 ЗМИП.

В противоречие с член 25, във връзка с член 26 от Директивата, член 56, ал. 1 на проекта поставя силно ограничително условие по отношение на позоваването на предходно идентифициране на клиентите. Според член 56 на проекта, се допуска позоваване на предходно идентифициране, само ако е извършено от кредитна институция.

Директивата допуска позоваване на предходно идентифициране, извършено от задължено според Директивата лице - лица, които прилагат изисквания за комплексна проверка на клиента и съхраняване на информация, които съответстват на предвидените в Директивата и във връзка с изпълнението на изискванията, установени в Директива подлежат на надзор, който се осъществява по начин съответстващ на глава VI, раздел 2.

Според член 25 на Директивата: *Държавите членки могат да позволят на задължените субекти да възлагат на трети лица функции по спазване на изискванията за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 13, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в). Въпреки това, крайната отговорност за спазването на тези изисквания се носи от задължения субект, който възлага функции на трето лице.*

В тази насока, в съображение 35 към преамбюла на Директивата се сочи: *За да се избегнат повтарящите се процедури за идентифициране на клиента, водещи до забавяния и по-ниска ефективност на стопанската дейност, е целесъобразно да се позволи клиентите, които са били идентифицирани другаде, да бъдат представяни на задължените субекти при спазване на подходящи предпазни мерки. Когато задължен субект разчита на трето лице, крайната*

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

отговорност за спазване на процедурата за комплексна проверка на клиента следва да се носи от задължения субект, на когото е представен клиентът. Третото лице или лицето, което е представило клиента, следва също да носи собствена отговорност за спазване на настоящата директива, включително изискването за докладване на съмнителни сделки и за съхраняване на информация, доколкото то има взаимоотношения с клиент, които са обхванати от настоящата директива.

Остана напълно неясно по какви съображения в проекта се изисква провеждане на повтарящи се процедури за идентифициране на клиента и защо е игнориран аргументът, че подобно изискване води до забавяния и по-ниска ефективност на стопанската дейност

Според законопроекта, кредитните институции нямат повече задължения и не прилагат по-високи изисквания от останалите финансови институции, които също са обект на надзор. Директивата също не поставя кредитните институции в по-особено положение спрямо останалите лица, които са задължени субекти съгласно член 2. Изискванията за комплексна проверка и идентификация на клиента, които е необходимо да съблюдават не само кредитните институции, но и всички задължени лица **са идентични**, в този смисъл **считаме, че няма пречка да се предвиди възможността за позоваване на идентификация, извършена както от друга кредитна институция така и от други задължени лица**.

При това положение, няма разумно основание за въвеждането на подобно ограничение, което отново поставя в по-неблагоприятно положение българските кредитни и финансови институции спрямо тези, установени в друга държава членка.

Наред с това, в противоречие с §33 от Преамбюла на Директива (ЕС) 2015/2366, обсъжданото ограничително условие според законопроекта не осигурява хармонизирана с правото на ЕС регулаторна рамка и възможност съществуващите нови доставчици на услуги, независимо от използвания от тях бизнес модел, да предлагат услугите си при ясна и хармонизирана регулаторна рамка.

Поради изложените съображения, посочената разпоредба следва да бъде променена в съответствие с изискванията на Директива 2015/849/ЕС и целите и принципите за изграждане на единен и функциониращ при условията на свободна конкуренция европейски пазар, установени в правото на ЕС, като се допусне позоваване на предходно идентифициране от задължено по закона лице.

Наред с това, в текста на член 56, ал.1, т.3 3-дневният срок за получаване на информация е нереалистичен и практически неосъществим.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

Текстът на член 56, ал.1 на проекта би могъл да се промени по следния начин:

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

„Чл. 56. (1) За целите на чл. 10, т. 1 и 2 лицата по чл. 4, т. 1 – 3, 5 и 8 – 11 могат да се позоват на предходно идентифициране на клиента, извършено от друго лице по чл. 4 или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в страна – членка на Европейския съюз, или в държава по чл. 27, при наличие на следните кумулативни условия:

1. седалището на извършилото предходно идентифициране лице е в Република България, в друга държава членка или държава по чл. 27;

2. изискваната по чл. 53 – 55 информация е на разположение на лицето, което се позовава на предходно идентифициране и незабавно могат да бъдат получени при поискване копия на документите по чл. 53, ал. 1 и 4 – 7, чл. 54, ал. 1, 2 и 5 – 7, чл. 55, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1;

3. при поискване лицето, което е извършило предходно идентифициране, е в състояние да предостави в разумен срок на лицето, което се позовава на това идентифициране, заверени копия на документите по т. 2.”

6. Член 59, ал.1 от ЗМИП

Чл.59, ал.1 от Проекта противоречи на чл.30, т.8 от Директивата.

Според член 30, т.1 от Директивата:

т.1 Държавите членки гарантират, че учредените на тяхна територия корпоративни и други правни образувания са длъжни да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно своите действителни собственици, включително подробни данни относно притежаваните права.

т.3. Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, се съхранява в централен регистър във всяка държава членка, например търговски или дружествен регистър, както е посочено в член 3 от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽³¹⁾, или в публичен регистър. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми. Информацията относно действителните собственици, съдържаща се в тази база данни, може да се събира в съответствие с националните системи.

Точка 8 от член 30 на Директивата предвижда, че: „Държавите членки изискват от задължените субекти да не разчитат изцяло на посочения в параграф 3 централен регистър, за да изпълняват изискванията за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II. Тези изисквания се изпълняват чрез прилагане на основан на риска подход”.

Следователно, според Директивата, задължените субекти трябва да не разчитат изцяло на посочения в параграф 3 централен регистър, а да спазват изискванията за комплексна проверка чрез

Paynetics AD
76A James Bouchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

прилагане на основан на риска подход, респ., комплексната проверка се извършва при отчитане на конкретния случай и свързания с него риск.

Според член 59, ал.1 на проекта, идентифицирането на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент –юридическо лице или друго правно образувание се извършва чрез събирането на три групи документи:

1. Справка в съответния регистър по член 63 на проекта, съответстващ на регистъра по член 30, т.3 на Директивата

2. Документите и справките по член 54, ал.1 и 2, както и други документи, от които да са видни действителния собственик, характерът и видът на собствеността или контролът, както и да няма съмнение, че лицето, за което е получена информация по т.1 е актуалният действителен собственик;

3. Декларация, подписана от законния представител или пълномощника на юридическото лице.

По този начин, предложената уредба се отклонява значително от подхода, предвиден в Директивата, доколкото, без оглед на оценката на риска, се изисква от задължените лица, освен справката от регистъра по член 63, да събират многобройни документи относно действителния собственик и едва ли не да провеждат при всеки клиент - юридическо лице разследване относно действителния му собственик.

Нещо повече, идентификацията на действителния собственик на юридическо лице е по-тежка и обременителна от идентификацията на самия клиент-юридическо лице, където в определени хипотези е достатъчна справка в съответния търговски регистър.

Не е ясно по какви съображения, не е допустимо задължените лица да се доверят на данните, посочени в регистъра по член 63, който се създава по силата на самата Директива, а във всеки един случай и без да са налице съмнения в достоверността на същите данни, ще се изисква задължително събиране и на допълнителни документи и декларация от законния представител или пълномощника на юридическото лице.

Подобен подход, свързан с налагането на неоправдани и обременителни изисквания за събиране на документи, без оглед на риска е непропорционален, свързан е с разходи за задължените лица и не кореспондира с изложеното във второто съображение към Директивата, че следва да се създаде регулаторна среда, която да позволява на дружествата да развиват стопанската си дейност, без да понесат прекомерни разходи за постигане на съответствие.

В член 59, ал.1 следва да се предвиди, че идентификацията на действителния собственик на юридическо лице се извършва чрез справка в регистъра по член 63, а в зависимост от оценката на

Paynetics AD
76A James Bourchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15

риска на клиента, и чрез събиране на документите посочени в т.2 и т.3 според настоящата редакция на ал.1 на член 59.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ:

В чл.59 алинея първа да се промени така:

Чл.59.(1) Идентифицирането на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се извършва чрез справка от съответния регистър по чл. 63 и ако е необходимо с оглед на оценката на риска, чрез събирането на следните документи:

2. документите и справките по чл. 54, ал. 1 и 2, както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контролът съгласно § 2 от Допълнителните разпоредби, както и да няма съмнение, че Проект на Закон за мерките срещу изпирането на пари 21 лицето, за което е получена информация по т. 1, е актуалният действителен собственик;

3. декларация, подписана от законния представител или пълномощника на юридическото лице.

21.09.2017 г.

С УВАЖЕНИЕ:

Paynetics AD
76A James Bourchier,
Sofia, Bulgaria

support@paynetics.digital
www.paynetics.digital
+359 2 806 56 15